

До 65-річчя Костянтина Васильовича Балабанова

Розвиток Маріупольського державного університету нерозривно пов'язаний з ім'ям Костянтина Васильовича Балабанова, відомого українського вченого і дипломата, доктора політичних наук, професора, члена-кореспондента Національної академії педагогічних наук України, Почесного консула Республіки Кіпр у Маріуполі. Завдяки його щоденній наполегливій праці гуманітарний коледж при Донецькому державному університеті став класичним університетом IV рівня акредитації з широкими міжнародними зв'язками і великим науковим потенціалом.

Костянтин Балабанов народився 4 жовтня 1949 року у селі Малоянісоль Володарського району Донецької області. Його батько був директором сільської середньої школи, яка згодом була названа на його честь, мати – вчителем початкових класів.

Ще з дитинства Костянтин Васильович захоплювався історією, і це обумовило його подальший вибір професії. У 1966 році він закінчив школу зі срібною медаллю та вирішив вступати на історичний факультет Донецького державного університету. Подолавши високий конкурс, 16-річний юнак долучився до лав першокурсників ДонДУ, а по завершенні вузу, враховуючи результати навчальної, наукової та громадської діяльності, вчена рада університету рекомендувала його до вступу до аспірантури. Доля ще поверне майбутнього ректора на дослідницький шлях, та після випуску він зробив вибір на користь вчителювання.

Трудову діяльність Костянтин Балабанов розпочав учителем історії у сільській школі селища Кременівка Донецької області, а згодом перейшов на комсомольську роботу. Саме у ці роки Костянтин Васильович набув першого досвіду в організації міжнародних заходів: семінарів, конференцій, зустрічей.

Одночасно з цим, він навчається в аспірантурі ДонДУ, досліджує діяльність молодіжних громадських організацій. У 1984 році достроково захищає кандидатську дисертацію і продовжує активну науково-педагогічну працю в університеті. Під час навчання у докторантурі Київського державного університету імені Тараса Шевченка доля зводить Костянтина Васильовича Балабанова з унікальною людиною – відомим вченим, академіком Іваном Федоровичем Курасом, який стає його науковим керівником, мудрим наставником і добрим другом.

У 1992 році після вдалого захисту докторської дисертації Костянтин Васильович здобуває ступінь доктора політичних наук і повертається до

Донецька. Саме тоді він отримує пропозицію очолити новоутворений навчальний заклад у промисловому Маріуполі.

Костянтин Балабанов став директором гуманітарного коледжу через рік після його заснування. На той час у вузі працювало 12 викладачів і навчалось 102 студенти. Заступивши на посаду, Костянтин Васильович одразу взявся за вирішення численних питань розвитку навчального закладу: матеріально-технічної бази, науково-методичного забезпечення, кадрового складу, налагодження взаємин із вітчизняними та зарубіжними партнерами.

Сьогодні дружня родина Маріупольського держуніверситету налічує близько 500 викладачів і співробітників та понад 4000 студентів з різних регіонів України і 15 зарубіжних країн.

Вже багато років МДУ відіграє важливу роль у розвитку всебічної співпраці України із зарубіжними партнерами: Італією, Грецією, Кіпром тощо. На запрошення Костянтина Васильовича Маріуполь відвідали президенти Греції Константінос Стефанопулос (1997) і Каролос Папуляс (2008) та президент Кіпру Дімітріс Хрістофіас (2011). Почесні гості дали високу оцінку міжнародній діяльності університету і відзначили вагомий внесок ректора і народного дипломата Костянтина Балабанова у розвиток співробітництва між Україною та Грецією.

Маріупольський державний університет, яким ми його бачимо зараз, – це однозначно заслуга Костянтина Балабанова. Вкладаючи всю душу у розвиток університету, яким пишаються його випускники, він думає і про студентів, і про молодих науковців, і про те, чим допомогти місту, регіону, Українській державі.

Мудрий, талановитий, ініціативний і відповідальний керівник, Костянтин Васильович заслужив високий авторитет у колективі. Йому довіряють, ним захоплюються, з нього беруть приклад. У свої 65 років Костянтин Васильович Балабанов зберіг той юнацький запал, який демонстрував під час роботи у студентських будзагонах. Сповнений ідей, він прагне зробити якомога більше на обраному шляху, і це йому вдається!